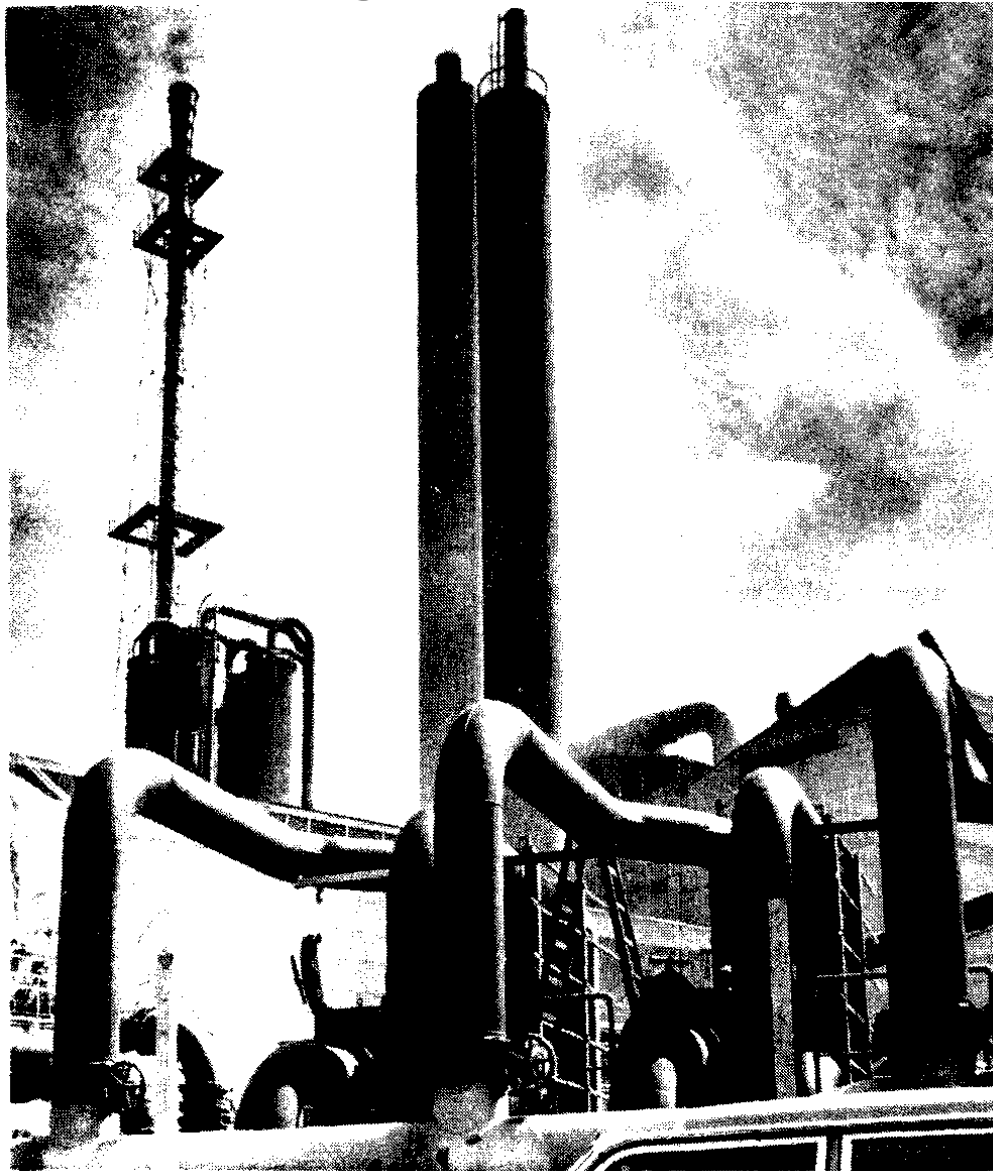

Krisen er kapitalistisk - løsningen er socialistisk

**Resolutioner og vedtagelser fra SAP's
7. ordinære kongres. 6.—8. juni 1987**

7. ordinære kongres

I dagene lørdag den 6. juni til mandag den 8. juni afholdt Socialistisk Arbejderparti sin 7. ordinære kongres på Søborg Skole i Gladsaxe.

På de følgende sider bringer vi nogle af kongressens vedtagelser.

Dels drejer det sig om den politiske hovedresolution "Krisen er kapitalistisk - løsningen er socialistisk", som fremlægger partiets vurdering af den aktuelle situation og peger på de hovedopgaver, det stiller partiet overfor. Dels drejer det sig om resolutionen "Regeringsspørgsmålet og det kommende valg", og dels drejer det sig om en arbejdsplan for partiets arbejde i den kommende kongresperiode samt en række

vedtagne forslag om arbejdet på enkelte områder.

Ud over disse resolutioner blev der også på kongressen vedtaget en række aktuelle udtalelser. De blev alle bragt i Ugeavisen Klassekampen nr. 22 (11. -17. juni 1987).

Endelig vedtog kongressen også en længere kvindepolitisk resolution, som vil blive offentliggjort efter sommerferien.

Alle, som ønsker disse vedtagelser uddybet, eller som ønsker kontakt med Socialistisk Arbejderparti, opfordres til at henvende sig til

Socialistisk Arbejderparti, Nørre Alle 11A, 2200 København N. Tlf. 0139 79 48.

Resolution vedtaget på SAP's kongres

Krisen er kapitalistisk - løsningen er socialistisk

1. Mere end 250.000 mennesker i Danmark går arbejdsløse og er henvist til en stadig ringere levestandard, samtidig med at produktionsapparatet står ubenyttet hen.

Miljø-skandaler hører til dagens orden. Skovdød, havforurening, giftproduktion. Advarsler har der været nok af. Men svineriet fortsætter.

Boliger står tomme, fordi ingen har råd til at købe dem. Samtidig vokser køen af boligsøgende. Tager boligløsningen i egne hænder, bliver politiet sat ind for med vold og magt at smide dem ud.

2. Følges for disse meningsløse forhold er, at profithensyn går forud for menneskelige behov. Kan det ikke betale sig at investere i nyttig produktion, spekuleres der i værdipapirer. Kun ved at bryde med det kapitalistiske systems mekanismer og etablere en planøkonomi, der demokratisk styres af befolkningen selv, kan produktion og investeringer tilfredsstille menneskelige behov i stedet for profit-hensyn.

Det er opgøret med dette vanvittige profit-system, der er udgangspunktet for de opgaver, Socialistisk Arbejderparti stiller sig.

Schlüter-regeringens resultater

3. Da Schlüter-regeringen fik foræret magten af Socialdemokratiet i 1982, havde den en målsætning om på radikal vis at styrke den danske kapitalisme. Dels skulle der ske en dramatisk omfordeling fra løn og sociale ydelser til profit og dels var lagt op til angreb på arbejderklassens organiserede styrke.

4. Et stykke ad vejen er det lykkedes at gennemføre en omfordeling fra løn og sociale ydelser til profit. For mange grupper er leveforholdene alvorligt forringet (bistandsklienter, arbejdsløse, pensionister). Dyrftsreguleringen er blevet fjernet. På en række sociale områder er der blevet skåret drastisk ned, ikke mindst via amter og kommuner, som enten har foretaget sociale nedskæringer eller hævet skatterne. Skattetrykket har aldrig været højere end det er i dag!

5. Derimod er det ikke lykkedes regeringen at rette afgørende slag mod arbejderklassens organisationer. Forsøgene på at underminere fagforeningerne, bl.a. gennem gule fagforeninger, blev afvist. Ganske vist er det ikke uden betydning, at en række forringelser er gennemført, bl.a. i retten til dagpenge. Men fundamentalt set er arbejderklassens styrke intakt.

En særlig fiasko for regeringen har været privatiseringen af den offentlige sektor. Den skulle underlægge store dele af administrationen den private kapital profit-trang, gøre store arbejdergrupper direkte afhængige af kapitalens skalten og valten og fordyre og forringe den offentlige service. Men regeringen er stort set ingen vegne kommet.

6. Den borgerlige regering er i krise. Den har ikke været i stand til at svække arbejderbefolkningens organisationer, og det har bragt den i modsætning til vigtige grupper inden for kapitalen, som ønsker at stå stærkere inden den økonomiske nedtur.

Men på trods af kapitalens ønske om skærpelse må regeringen samtidig tage hensyn til de grupper, der skal stemme de borgerlige partier ind i Folketinget: Funktionærer, småbønder, dele af arbejderbefolkningen. Og Påkestrejkerne i 85 var en påmindelse om, at der eksisterer en gryende militans i fag-

bevægelsen.

Overenskomsten i 1987 var for regeringen et forsøg på at demoralisere arbejderklassen og skaffe sig et godt valgoplæg. Udfaldet viste, at regeringen stadig har en række manøvre-muligheder.

7. Alt tyder imidlertid på at disse manøvre-muligheder vil blive indskrænket i den kommende periode. For regeringens første regeringsår faldt sammen med et kortvarigt opsving i den internationale økonomi inden for rammerne af den internationale kapitalismes generelle krise, ligesom regeringen er blevet hjulpet af de faldende oliepriser. Men eftersom det ikke er lykkedes regeringen at gøre noget ved de grundlæggende skavanker i den danske økonomi, vil den forestående nedgangskonjunktur slå igennem med fuld kraft. Det betyder, at en ny borgerlig regering efter valget vil have behov for brutale løsningsforsøg over for arbejderklassen. Det vil sætte sammenholdet inden for borgerlige rækker på prøve, men skrækken for en S-SF-regering vil modvirke tendensen til splittelse. Alt i alt vil de vidt forskellige interesser inden for borgerskabet få det til at svinge mellem handlingslammelse og halsbrækkende konfrontationer med arbejder-klassen.

Arbejderbevægelsens udvikling

8.. Nå regeringen har disse manøvre-muligheder, og når den trods sine begrænsninger er kommet igennem med en lang række angreb, så kan ansvaret placeres hos arbejderbevægelsens ledelse. Den har ikke opstillet noget troværdigt alternativ til den førte politik og er heller ikke gået til konsekvent modstand mod regeringens og borgerskabets angreb. På en række områder har arbejderbevægelsens ledelse -først og fremmest Socialdemokratiet - endog direkte hjulpet regeringen med at komme igennem med sin politik.

9. Socialdemokratiet har i Schlüters regeringsperiode indgået adskillige forlig med de borgerlige, f.eks. skattereform og flygtningestop. Tværtimod har Socialdemokratiet kritiseret regeringen for at være for langsom og for moderat i sin økonomiske politik.

.LU« Under kraftigt pres fra udenomsparlamentariske bevægelser har Socialdemokratiet foretaget taktiske venstre-sving - men mere i ord end i handling. Det gælder f.eks. på det forsvars- og sikkerheds-politiske område, hvor et flertal uden om regeringen har gennemtvunget en række danske fodnoter til NATO-kommunikater - hvad der i sig selv intet har ændret i virkelighedens verden. Men efter at fredsbevægelsen har mistet sin mobiliserings-evne, er

Socialdemokratiet igen svinget tilbage.

Tilsvarende gælder diskussionen om en S-SF-regering. Påkestrejkene i 1985 bevirkede en fremgang for S og SF, som i gentagne meningsmålinger stod til et flertal. SD besvarede denne udvikling i opinionen ved at foregive en interesse for et regerings-samarbejde med SF - hvis SF "kom til fomuft og blev økonomisk ansvarlig". Efterhånden som "ånden fra påske- strejkerne" er døet ud, har SD imidlertid forladt denne taktik og søger tilsyneladende nu at gå på stemmefiskeri hos regeringspartiernes vælgere ved et kommende valg.

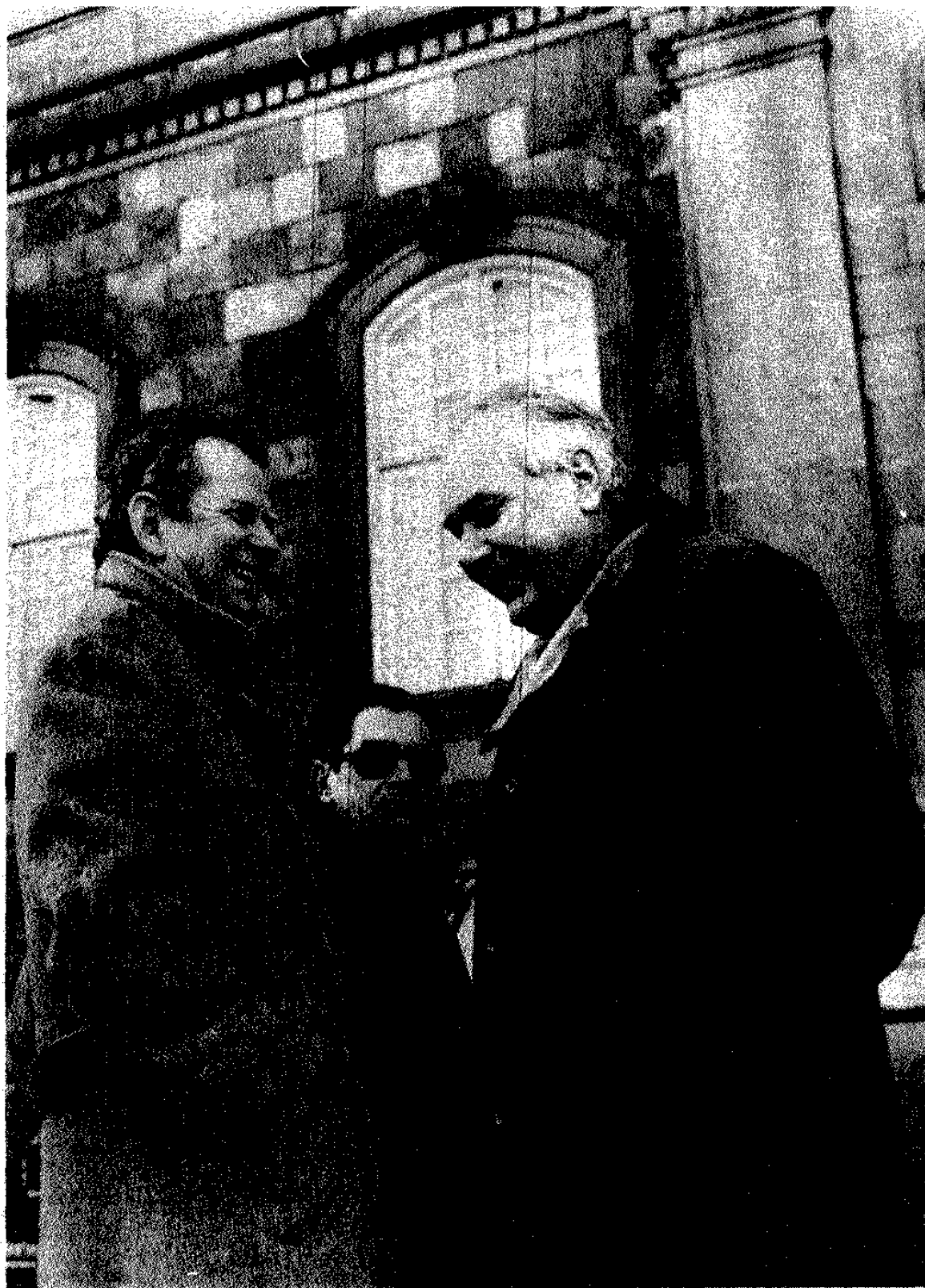
11. Disse taktiske sving har ikke frembragt en opposition i partiet, omend kritiske medlemmer. Det har dog som oftest været med baggrund i kritikernes eget arbejdsområde, og ikke udtryk for en decideret alternativ politisk linje. Der eksisterer ikke nogen venstre-opposition i SD.

12. I protest mod Socialdemokratiets højrevendte politik har Socialistisk Folkeparti øget sin vælgermassige styrke. Men generelt har SFs politik været præget af et stadigt udsalg af sine standpunkter for at lægge op til et regerings-samarbejde med S. Men denne taktik over for S har ikke taget udgangspunkt i de krav, der er rejst af arbejderbefolkningen, men derimod udelukkende i SFs parlamentariske styrke. Dermed har partiet fra starten bragt sig i en dårlig udgangspunkt som den svageste part i en eventuel forhandlings-situation med S. Et af de områder, hvor Socialistisk Folkeparti har medvirket til at føre regeringens nedskæringspolitik ud i livet er de kommuner og amter, hvor SF sammen med S sidder på et flertal.

13. Som et positivt træk har der udviklet sig en stadig meget lille - venstreopposition i SF i protest mod denne linje, men denne opposition har ikke gjort op med SFs grundlæggende reformistiske strategi. Venstre-oppositionens udvikling vil på kort sigt ikke mindst afhænge af, om SFs nuværende højredrejning fortsætter. Hvis perspektivet om en S-SF-regering åbenlyst forekommer urealistisk pga. Socialdemokratiets afvisning, er det meget muligt, at SF vil gå tilbage til en mere klar oppositions-politik.

14. Muligheden for et opgør med regeringen var mere end på noget andet tidspunkt til stede i forbindelse med overenskomst-fornyelserne. Disse muligheder blev allerede klart illustreret under påkestrejkene i 1985. Men også fagtoppen og arbejdsgiverne (herunder de offentlige) havde lært af disse erfaringer. Fagtoppen og arbejdsgiverne havde en fælles interesse i at undgå en storkonflikt. Derfor stilede man fra første færd efter et forlig.

15. Fagbureaukratiet opnåede et forlig med arbejdsgiverne, som pga. de udemokratiske sammenkædningsregler gik igennem uden konflikt, og regeringen valgte af valgtaktiske grunde en relativt dyr overenskomst på det offentlige område. Men

fagtoppen måtte betale en pris for denne studehandel på to niveauer. Dels resulterede forligene i forøget ligegyldighed blandt medlemmerne, udtrykt i den ekstremt lave stemmeprocent - et forhold, der svækker fagtoppens autoritet. Dels måtte forligene stor modstand, udtrykt ved en stor andel nej-stemmer. Inden for væsentlige områder, bl.a. SiD og CO-Metal-området var der et nej-flertal i modsætning til fagtoppens anbefalinger.

16. Venstrefløjen i det faglige bureaukrati, personificeret ved Hardy Hansen, valgte en balancegang. Samtidig med at man anbefalede et ja, kritiserede man resultatet. I fraværet af et alternativt lederskab i fagbevægelsen fremstår Hardy Hansen-fløjen derfor stadig efter afstemningerne som dem, der på et eller andet plan repræsenterer medlemmernes forhåbninger. Men for et stadigt større mindretal er problemet, at der ikke fremstår nogen brugbar ledelse overhovedet.

17. Tillidsmandsringene - og dermed DKP, som spiller den dominerende rolle i disse - kom aldrig ind på banen som i 1985, hvor fagbureaukratiet åbnede op for strejkebølgen, som derefter kunne fortsættes af tillidsmandsringene. Selve overenskomstforløbet i å forhindrede, at tillidsmandsringene kunne komme til at spille en rolle svarende til den i 1985.

18. DKP undergravede på sin måde overenskomst-kampen. Også DKP frygtede en storkonflikt og den efterfølgende storvask i fagbevægelsen, fordi partiets ledelse og faglige topfolk er afhængige af en fredelig sameksistens med det socialdemokratiske bureaukrati i fagbevægelsen.

Derfor mobiliserede DKP ikke reelt til aktionsuge i december. Derfor fredede de forbundsledelserne med deres urealistiske "Om igen"-parole, som postulerede, at nye forhandlinger og ikke storkonflikt kunne sikre kravene. Derfor nedlagde DKP'ere nekampagnen efter afstemningen på LO-området og anbefalede et Ja inden for det offentlige. Og derfor var DKP'erne i SiD med til at frede Willy Strube og Poul Christensen på forbundets ekstraordinære kongres.

19. VS foretog på sin kongres i efteråret 1986 en udskridning mod højre. Denne udskridning byggede først og fremmest på frygten for at blive isoleret i forhold til diskussionen om en S-SF-regering. Pga. manglende forståelse for disse to partiers karakter og af nødvendigheden af et revolutionært parti; vedtog man at opgive det hidtidige VS-princip om at "stemme for enhver forbedring - og imod enhver forringelse". VS erklærede sig parat til "pakkelløsninger". Dette udsalg gjorde imidlertid ikke VS til en mere attraktiv samarbejdspartner i SDs og til dels SFs øjne. Derfor er VS' orientering blevet mere og mere formålsløs, og senest har partiet rettet sin opmærksomhed mod venstrefløjen (DKP, SAP, til dels SF) for at få opbygget et pres herfra mod Socialdemokratiets højredrejning, men fra VS' side er projektet

udelukkende tænkt som en enhed om og opbakning bag et parlamentarisk projekt, ikke som et redskab for massemobilisering.

Dette ændrer imidlertid ikke noget ved den fundamentale karakteristik af VS i dag. Partiets nye orientering er konsolideret. VS er i dag et parti, der via sin accept af pakkelløsninger vil være vendt mod arbejderklassen og være en udmøntning af SF's og Socialdemokratiets forsøg på at opnå en "fredelig sameksistens" med kapitalen.

Perioden frem til valget

20. Den kommende periode vil først og fremmest være præget af det forestående valg, som finder sted senest i januar 1988. Det betyder, at den borgerlige regering vil forsøge at neddæmpe sine interne uenigheder og undgå større angreb rettet mod arbejderbefolkningen. Regeringens centrale opgave i den aktuelle situation er simpelthen at overleve valget, for med så meget desto større kraft at kunne angribe arbejderbefolkningen, når valget er ovre og valgløfterne forstummet.

21. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at spå om valgets resultat (og dermed den politiske situation, der vil følge efter). Formentlig vil der være nogenlunde dødt løb mellem arbejderpartierne på den ene side og de borgerlige på den anden, og hvor det endelige resultat bliver afgjort af relativt små marginaler, f.eks. om VS, De Grønne og Kristeligt Folkeparti lander lige over eller Uge under spærregrænsen.

22. Når der på trods af regeringens arbejderfiendske politik, interne uenighed og fiasko mht. til at opfylde sine egne økonomiske målsætninger overhovedet er tvivl om valgresultatet, skyldes det først og fremmest den nuværende socialdemokratiske ledelse i arbejderbevægelsen. Dels har den fredet regeringen, og dels er den gået længere og længere til højre. I sin egen selvforståelse er den socialdemokratiske ledelses valg-taktik at forsøge at vinde stemmer fra de borgerlige partier ved at understrege sin ansvarlighed over for det private erhvervsliv og over for den kapitalistiske økonomi og ved at appellere til et samarbejde "hen over midten". End ikke en klar afvisning af et samarbejde med de konservative er den socialdemokratiske ledelse parat til at give.

Det eneste sikre resultat af denne taktik er, at nødvendigheden af et alternativ til Schlüter-regeringen nedtones med det resultat, at en del arbejdere i stedet vil vælge sofaen på valgdagen, og at andre fortsat vil stemme på de borgerlige, fordi disse trods alt fremstår som mere egnede til at frede det private

Erhvevsliv og være ansvarlige over for den kapitalistiske økonomi end Socialdemokratiet. Denne taktik

vil derfor ikke blot sætte en ellers sikker sejr til arbejderpartierne over styr, men også lægge vejen åben for nye overgreb på arbejderbefolkningen efter valget. De tyske socialdemokraters valgnederlag i efteråret viser det fuldstændigt håbløse i denne taktik.

23. Men selv om de kommende måneder vil stå i valgets tegn, vil der alligevel på en række områder kunne udvikle sig udenoms-parlamentariske mobiliseringer og aktiviteter. Det drejer sig især om:

- I kommunerne, hvor efterårets vedtagelser af budgetter for 1988 vil indebære nye angreb på befolkningen i form af skatte- og takststigninger og nedskæringer på den kommunale service - bl.a. som et resultat af de offentligt ansattes overenskomster. Ofte i øvrigt foreslået og gennemført af socialdemokratisk dominerede kommunalbestyrelser (nogle steder i samarbejde med SF) - en kendsgerning, som heller ikke just fremstiller arbejderpartierne som noget troværdigt alternativ til Schlüter-regeringen.

- På arbejdspladse, hvor vi vil se lokale strejker omkring løn- og arbejdsforhold - ofte fremprovokeret af arbejdsgivernes stejle holdning, som et resultat af fagbevægelsens manglende evne til at vise styrke i overenskomstforhandlingene.

- Inden for fagforeningerne, hvor overenskomst-udsalget til arbejdsgiverne fortsat vil skabe uro, og hvor der vil blive gjort forsøg på at vælte faglige ledere på lokalt og nationalt niveau, som i særlig grad har stillet sig i et modsætningsforhold til deres medlemmer.

24. Sammenfattende kan det derfor siges, at der påhviler arbejderbevægelsens venstrefløj et stort ansvar for, at det lykkes at få noget ud af de udenomsparlamentariske aktiviteter og stikke en kæp i hjulet på de socialdemokratiske ledes nederlagslinje for det kommende valg.

Dels ved at yde fuld støtte til enhver gruppe af arbejderbefolkningen, der går til kamp. Og dels ved at fremføre et samlet socialistisk arbejderprogram, som kan vise vejen ud af det morads, som er skabt af kapitalismens krise og understøttet af skiftende socialdemokratiske og borgerlige regeringers arbejderfjendske politik.

En alternativ linje i arbejderbevægelsen er nødvendig

25. En ting er, at den linje, som Socialdemokratiet og SF fremlægger, aldrig nogensinde vil føre så meget som et skridt nærmere socialismen, som stadig er disse partiers endemål ved højtidelige lejligheder. En anden ting er, at de med den linje end ikke er i stand til at forsvare arbejderbefolkningens mest elementære interesser og til at opfylde de løfter om forbedringer, som de selv har omstillet.

På grund af dybden og omfanget af kapitalismens aktuelle krise er det ikke muligt at give arbejderklassen varige forbedringer inden for kapitalismens rammer. Enhver regering vil blive stillet over for valget mellem enten at angribe arbejderklassens leveforhold for at redde systemet eller at påbegynde et opgør med det kapitalistiske system og borgerskabets magtpositioner for at forsvare arbejderbefolkningens interesser.

Socialdemokratiets og SFs ledelse har valgt det første.

26. Derfor er det nødvendigt at fremlægge og vinde opbakning for en anden vej. En vej, som bygger på de krav, der er rejst af arbejderbefolkningen, og som påbegynder et opgør med borgerskabet for at sikre disse krav gennemførelse. En vej, som bygger på arbejderbefolkningens aktive mobilisering og kamp for sine egne interesser på trods af stat, kapital og den til enhver tid siddende regering. Det er nødvendigt - også selv om denne vej i dag kun støttes af et lille mindretal af arbejderbefolkningen.

27. Hovedelementerne i en sådan socialistisk arbejderpolitik må være følgende:

ALLE I ARBEJDE

- 35 timers arbejdsuge med fuld løn- og personalekompensation - 30 timer påskiftehold.
- For en beskæftigelsesplan med nyttige offentlige arbejder og offentlig produktion.
- Nationalisering af virksomheder, der truer med lukning eller massefyringer.

FOR SOCIAL GENOPRETNING

- Øjeblikkelig regulering af arbejdsløshedsunderstøttelsen og andre sociale ydelser.
- Væk med tidsgrænserne: arbejde eller understøtte.
- Genopretning af nedskæringene af tilskuddene til amter og kommuner.
- Væk med alle ventelister til hospitaler og daginstitutioner.
- For forhøjelse af folkepensionen.

FORSVAR REALLØNNEN

- Mindsteløn på 2800 kroner om ugen.
- Fuld dyrtids- og taktregulering.

FOR FRI STREJKERET

- Væk med Hovedaftale og Arbejdsret.
- Afskaf blokadecirkulæret.
- Politiet ud af faglige konflikter.

FOR UNGDOMMEN

- Studieløn til alle.
- Løn og praktikpladser til alle basisårslærlinge.
- Væk med adgangsbegrænsningen.
- Igangsættelse af boligbyggeri til fast, lav rente.
- Gratis og risikofri prævention

STOP JORDSPEKULATIONEN

- Inddragelse af de samfundsskabte værdier.
- Gældsrensning for de arbejdende landmænd.
- Afskaffelse af medhjælperloven.

LAD DE RIGE BETALE

- For en progressiv skattereform.
- Afskaffelse af skattefradragene og inddragelse af kapital-gevinsterne.

STOP FORURENINGEN

- Lad dem, der forurener, betale oprydningen.
- Nationalisering af virksomheder, som nægter at følge miljø og arbejdsmiljøbestemmelserne.
- Arbejderveto mod sundhedsfarlige og ikke-godkendte stoffer.

KONTROL MED KAPITALEN

- Nationalisering af banker, forsikrings-selskaber, kredit-institutioner og samfundets nøgle-sektorer.
- Afskaffelse af foretningshemmeligheden og åbning af alle regnskabsbøger.
- Statsmonopol på den rigshandelen.

NEJ TIL ØD - FOR ARBEJDERKONTROL MED PRODUKTIONEN

- Vetoret mod indførelse af ny teknologi
- Ned med det statslige bureaukrati - for brugernes og de ansattes kontrol med social-, sundheds- og uddannelses-sektoren.

NATIONALISERING AF ENERGI SEKTOREN

- For massive statslige investeringer i alternativ energi.

NEJ TIL BOMBER - JA TIL ARBEJDE

- Europa som atomvåbenfri zone.
- Opsig forstærknings-aftalerne.
- Danmark ud af NATO' - NATO ud af Danmark.
- Ikke en øre til det borgerlige militær.

SOLIDARITET PÅ TVÆRS AF GRÆNSERNE

- Nej til racisme - for asyl til flygtninge.
- Ud af EF.
- Støtte til enhver kamp mod kapitalisme, imperialismen og bureaukratisk undertrykkelse.
- National selvbestemmelse for Grønland og Færøerne.
- 28. Det er denne socialistiske arbejderpolitik, som SAP fremlægger og forsøger at vinde opbakning for - som et alternativ til Socialdemokratiets og SFs politik. Denne politik kan kun gennemføres af en mobiliseret arbejderbefolkning og ud fra følgende retningslinjer:

MOD SPLITTELSE

- Kun arbejdsgiverne har fordel af splittelse i arbejderbefolkningen - mellem kvinder og mænd,

danskere og udlændinge i Danmark, mellem faglærte, ufaglærte og lærlinge samt mellem unge og ældre.

STØTTE TIL ALLE SOM KÆMPER

- Enhver gruppe, hvor lille den end er, som tager kampen op mod arbejdsgiverne og statsmagten, er en styrkelse af hele arbejderbefolkningen og må derfor støttes.

GØR FAGFORENINGERNE TIL KAMPORGANISATIONER

- Arbejderne skal bestemme i deres egne organisationer: Ud med pampeme, demokratiske valg til alle poster i fagbevægelsen, ingen skal tjene mere end de kollegaer, de repræsenterer, - for industriforbund.
- Uafhængighed af stat og kapital: LO ud af Arbejdsretten, afvis fredspligten og forligsmandsloven, opsig Hovedaftalen.
- Støtte til medlemmene, som kæmper: Luk strejkekasseerne op for faglig kamp.

SAPs politiske hovedopgaver

29. For at vinde fremgang for ovenstående politiske linje er snak ikke nok. Tværtimod er det nødvendigt at tage initiativer med det formål at skabe samling om selv det mindste krav, som kan føre fremad. Dette stiller SAP over for en række opgaver i den kommende periode - i fagbevægelsen, på venstrefløj, over for arbejderbefolkningen som helhed og over for de dominerende strømninger i arbejderbevægelsen.

30. Inden for fagbevægelsen er den centrale opgave at opbygge faglige oppositioner, som kan udfordre det faglige bureaukrati og klasse-samarbejdslinjen. Det må ske i den enkelte klub, i den enkelte fagforening og i det enkelte forbund, og det må også ske gennem opbygning af tværfaglige organisering af tillidsrepræsentanter, som direkte kan afspejle medlemmernes ønsker.

Grundlaget for disse faglige oppositioner vil være forskelligt fra sted til sted, alt efter de opgaver, som er stillet på dagsordenen. Men generelt er det opgaven at samle den bredest mulige opbakning omkring de krav og forslag, som kan føre den pågældende faglige organisation et skridt fremad.

31. VS' accellerende højredrejning, som har betydet, at de dominerende kræfter i partiet i dag forsvarer egentlige reformistiske standpunkter, og som ikke har fremprovokeret nogen reaktion fra resterne af tidligere tiders venstrefløj, har skabt et tomrum i det politiske billede. Der eksisterer ikke længere et bredt anerkendt parti med Folketinesrepræsentation, som **kan fungere som**

tiltrækningspol for folk, der vender sig mod de reformistiske og stalinistiske partier.

Spredt imellem en række mindre politiske grupper, inden for VS og uden for partierne eksisterer et lag af mennesker, der på baggrund af forskellige former for radikaliserings (fra 68'ere, radikaliserede arbejdere til helt unge) afviser både S' og SFs rendyrkede reformisme og VS' stadig delvis camouflerede reformisme, som forsvarer og fastholder arbejderklassens og forskellige bevægelser krav over for enhver "arbejderflertals-realisme", som er parat til at rejse og slå for anti-kapitalistiske krav, og som fastholder arbejderklassens og de undertrykte mobilisering som midlet til forandring.

SAP ser det som en af sine væsentligste opgaver at fungere som drivkraft i samlingen af disse kræfter i et revolutionært parti. Dette vil hverken ske gennem umiddelbar sammenlægning af en række organisationer eller ved at disse kræfter automatisk søger til SAP, men gennem diskussioner af strategi og taktik, kombineret med praktisk samarbejde og afprøvning af forskellige linjer.

SAP vil konstant søge at udnytte alle muligheder for:

- Samarbejde omkring kampagner for enkeltkrav, der vinde opbakning i bredere dele af arbejderklassen.
- Samarbejde på arbejdspladser, i fagbevægelsen, i tillidsmandsringene og i andre bevægelser.
- Åbne, afklarende politiske diskussioner.
- Udnyttelse af Folketings- og kommunalvalg til fremlæggelse af et socialistisk kamp-alternativ, selv om mulighederne her bliver afgørende bremset af VS' underkastelse under parlamentsfikserede arbejder-flertals-overvejelser.

32. På enkelte spørgsmål vil det være muligt for SAP alene eller sammen med andre venstrefløjssorga-

nisationer at tage initiativer til aktionsenhed, som omfatter en større del af arbejderbefolkningen. Det kan være i form af solidaritet med bestemte arbejdergrupper i kamp eller i form af kampagner for bestemte politiske spørgsmål. I forbindelse med sådanne aktiviteter er det vigtigt, at SAP fremfører hele vores socialistiske arbejderpolitik.

33. Samtidig med ovennævnte initiativer er det en central opgave for SAP at føre politisk kamp mod de dominerende strømninger i arbejderbevægelsen, hvis politik vil føre arbejderbefolkningen ud i en katastrofe.

Denne nødvendige kamp har to sider.

På den ene side uophørligt at påvise, hvordan reformisternes politik svækker arbejderklassen og end ikke vil kunne forsvare arbejdernes og andre undertrykte mest umiddelbare interesser.

Og på den anden side deltage i kampen for, at disse partier støtter de krav, som rejses fra arbejdspladser, fagforeninger og andre af arbejderbefolkningens organisationer. Denne kamp kan samles i parolen om, at alle arbejderpartier må bryde med de borgerlige - ikke bare organisatorisk, men også politisk - lige fra den lokale arbejdsplads eller kommunalbestyrelse og til nationalt niveau, f.eks. i folketinget.

SAP har ingen illusioner om, at de reformistiske ledere vil bryde med classesamarbejdet og helhjertet stille sig på arbejderbefolkningens side. Men netop den aktive mobilisering af de arbejdere, som stadig har tiltro til de reformistiske ledere, er forudsætningen for, at kampen kan opnå. Samtidig er det også det bedste udgangspunkt for, at vinde disse arbejdere for nødvendigheden af, at bryde med de reformistiske partier og i stedet gå med i arbejdet for at opbygge en ny ledelse i arbejderbevægelsen baseret på en socialistisk arbejderpolitik..

Regerings-spørgsmålet og det kommende valg

Månederne efter SAP's 7. ordinære kongres vil først og fremmest være præget af det kommende Folketingsvalg, som senest finder sted i januar 1988. Nedenstående punkter skal tjene som retningslinier for partiets offentlige fremtræden på regerings-spørgsmålet i perioden frem til valget:

1. For en stor del af befolkningen vil det kommende valg fremstå som en folkeafstemning FOR eller IMOD Schlüter-regeringen. SAP tager klart stilling til dette spørgsmål ved at gøre parolen UD MED Schlüter til en central akse i vores valgkamp.

2. Men i modsætning til de fleste andre er det næste spørgsmål for os ikke hvem, som skal efterfølge Schlüter, men hvilken politik, der skal føres. Skal den borgerlige krise- og nedskæringspolitik fortsætte, eller skal der gennemføres en socialistisk politik, d.v.s. en politik, der begynder at løse krisen til gavn for arbejderbefolkningen ved hjælp af anti-kapitalistiske tiltag? Det er for os det centrale spørgsmål i valget, og vi skal hele tiden forsøge at stille vores socialistiske politik i modsætning til de andres borgerlige politik. Det kan blå ske under hovedparolen: UD MED Schlüter - FOR ANTI-KAPITALISTISKE LØSNINGER!

3. I forlængelse heraf opfordrer vi alle til at støtte socialistisk politik mod borgerlig politik og til at give udtryk for dette på valgdagen ved at stemme på SAP's kandidater: STEM SOM ARBEJDER, STEM SOM SOCIALIST, STEM SOCIALISTISK ARBEJDER-PARTI!

4. På spørgsmålet om hvem der i dag skal danne regering svarer vi, at det største arbejderparti (sandsynligvis Socialdemokratiet, skal lede regeringsforhandlingerne, og at vi går ind for en regering

byggende på arbejderpartienes mandater i Folketinget: FOR EN REGERING SOM BYGGER PÅ ARBEJDERNES STEMME! Derimod tager vi ikke stilling til hvilke arbejderpartier, som skal indgå i selve regeringen.

5. Tværtimod advarer vi direkte VS og SF imod at indgå i en regering med SD på et borgerligt regerings-program. Vi støtter, at de udgør det parlamentariske grundlag for dannelsen af en socialdemokratisk mindretals-regering, men vi kræver af dem, at de stemmer imod enhver forringelse for arbejderbefolkningen - også selv om den socialdemokratiske regering gør det til et kabinetsspørgsmål.

6. Vores centrale parole i forhold til Socialdemokratiet (som vi forsøger rejst gennem fagforeninger, parti-afdelinger og lignende) er, at de skal bryde samarbejdet med de borgerlige! Dette har både et konkret parlamentarisk og politisk indhold. Dels skal SD stoppe frierieme "hen over midten" og i stedet etablere en regering på basis af arbejderpartienes mandater. Og dels skal SD bryde med de politiske forlig, som de har indgået med de borgerlige eller lægger op til at indgå med de borgerlige eller lægger op til at indgå (skat, militær m.v.)

7. På alle områder, hvor der eksisterer en bred opbakning i arbejderbefolkningen omkring bestemte klassekrav, forsøger vi at bidrage til en aktiv mobilisering, og vi kræver af arbejderpartierne, at de støtter disse krav (f.eks. kravet om social genopretning) - udenomsparlamentarisk, i kommunalbestyrelser og folketing, samt ved at bruge regeringsmagten. Derimod reiser vi ikke krav til arbejderpartierne om at støtte krav, som der hverken nogen mobilisering for eller nogen synderlig opbakning for

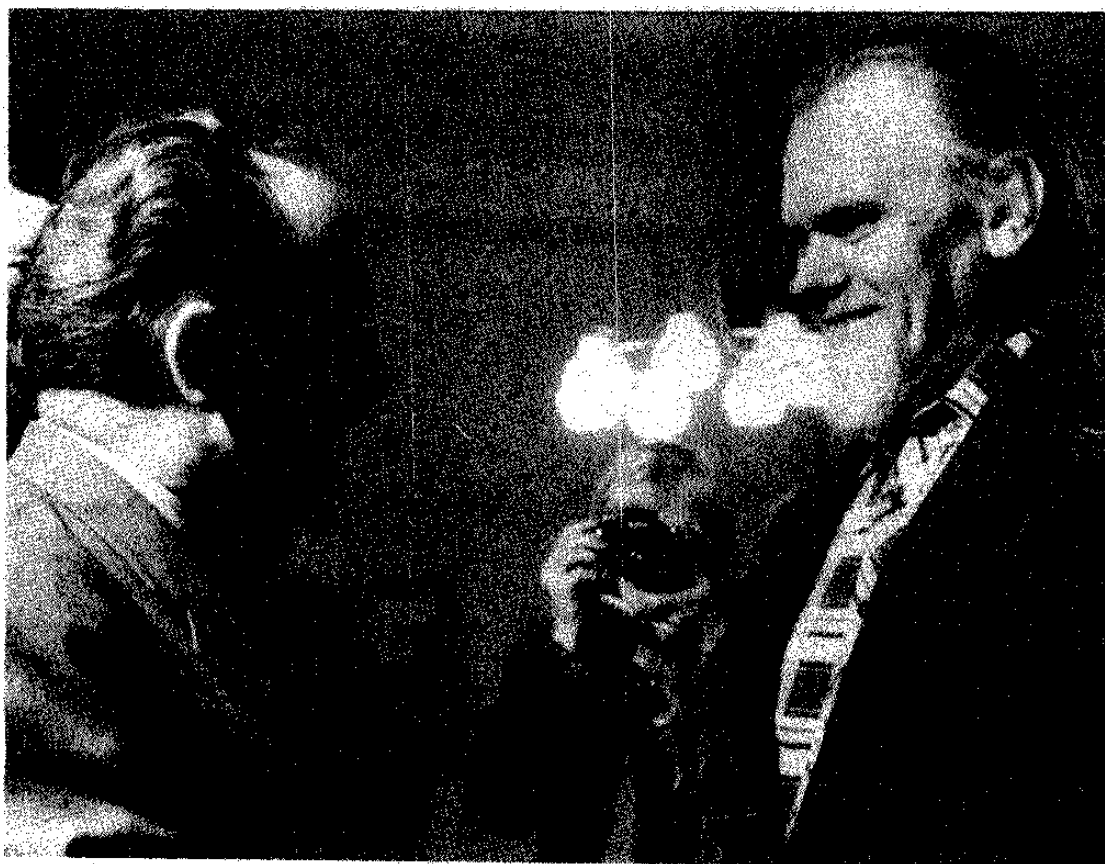
arbejderbefolkningen, f.eks. et generelt nationaliseringskrav. Det fremlægges som det, det er: nemlig SAP's forslag til løsning af problemene.

8. Vores taktik med hensyn til stemmeopfordring i fagforeningerne og lignende kan opdeles i to trin. For det første opfordrer vi generelt alle til at stemme imod Schlüter og for et arbejderparti (fra SD og udefter). I det omfang, det er muligt, går vi over til det andet trin, hvor vi opfordrer den pågældende, klub, m.v. til at stemme på de pågældende partier, som erklærer sig rede til at gennemføre de pågældendes mest brændende krav (f.eks. kortere arbejdstid, stop for nedskæringer, fri asylret, fuld regulering af arbejdsløsheds-understøttelsen og lignende). Den samme taktik anvender vi, hvad angår bevillinger til arbejderpartierne valgkampagner. Enten foreslår vi, at støtten går til alle eller at støtten går til de partier, som støtter de pågældendes mest brændende krav.

9. I perioden frem til valget fremfører vi ikke nogen konkret regerings-parole (f.eks. FOR EN S-SF-REGERING). På nuværende tidspunkt er det nemlig fuldstændigt klart for alle tænkende mennesker, at ingen regering, som er realistisk i den aktuelle situation (heller ikke en S-SF-regering), kunne

drømme om eller presses til at gennemføre bare et minimum af de anti-kapitalistiske forholdsregler, som vi foreslår. Ligeledes rejser vi heller ikke nogen propagandistisk parole om en socialistisk arbejder-regering, eftersom mange vil misforstå det og tro, at vi mener, at en sådan regering er en realistisk mulighed med de eksisterende styrkeforhold mellem klasserne og indenfor arbejderbevægelsen! Derimod skal vi i vores propaganda forklare (i modsætning til at proklamere med en parole) nødvendigheden af en socialistisk arbejder-regering, og vi skal så konkret som det er os muligt påpege de skridt, en sådan regering ville tage. Men samtidig skal vi i vores propaganda understrege, at etableringen af en sådan socialistisk arbejder-regering er uløseligt forbundet med en ændring af styrkeforholdet indenfor arbejderbevægelsen til gavn for de revolutionære og kampvillige arbejdere.

AU« Som en rød tråd gennem hele SAP's valgkamp skal det gå at uanset hvilken regering, som dannes efter det kommende valg, så er arbejdernes selvstændige mobilisering og kamp en forudsætning for forbedringer. I overensstemmelse hermed er en central parole i vores valgkamp. GØR FAGFORENINGERNE TIL KAMPORGANISATIONER!

Arbejdsplan vedtaget på SAP's kongres

Nedenstående forslag til arbejdsplan er ikke planen for SAP's arbejde i den kommende kongresperiode. En række opgaver, der skal løses, er ikke medtaget, fortrinsvis ting af mere organisatorisk karakter, f.eks. tilrettelæggelse af skoling, professionalisering, organisering af KK-produktion osv., osv.

Forslaget understreger, at vi mener, at SAP skal lægge større vægt på at udvikle aktionsenhed/enhedsfronter med baggrund i SAPs egne styrker og positioner. Dette må gøres gennem udnyttelse af politiske åbninger, udvikling af kampanjer på grundlag af reelle bevægelser på arbejdspladser/i byerne.

SAP's 7. kongres skal diskutere de foreliggende forslag til delkampanjer på flygtningespørgsmålet, dyrtiden, rehabilitering af Stalins ofre m.v., men tager ikke endelig stilling til disse.

Den kommende hovedbestyrelse må diskutere disse kampanjer i lyset af en samlet valgkampagne og foretage vurderinger og prioriteringer, der sikrer, at delkampanjerne hænger sammen i en helhed og, at der kan afsættes reelle ledelsesressourcer til at udvikle disse.

1. Den umiddelbare opgave: Mobiliser til Sommerlejr og Ungdomslejr

Den umiddelbare opgave for afdelingerne efter kongressen er at sikre gennemførelse af vellykkede sommerlejre og ungdomslejr ved at sikre, at så mange medlemmer, venner, sympatisører, kontakter osv. overbevises om at deltage. På den måde bliver lejerne instrumenter til at knytte kontakter og rekruttere medlemmer. Derfor skal afdelingerne forberede en opfølgning af lejerne umiddelbart efter sommerferien.

2. Valgforberedelse og valgkamp

SAP's 7. ordinære kongres er startskuddet til SAP's valgkamp. I juni, juli og august forberedes "den socialistiske arbejder- og ungdomskampagne" i samarbejde mellem SUF og SAP. Hovedbestyrelsen og SUF's ledelse forbereder det politiske indhold og sikrer udvikling af vores politik på delområder, såsom miljøpolitikken, ungdomspolitikken, skattepolitikken, nationalisering og arbejderkontrol. Sideløbende udvikles delkampanjer på blå på flygtningespørgsmålet, dyrtiden, rehabilitering af Stalins ofre. Udkastet skal udarbejdes i samarbejde med SUF.

Der stiles mod en national konference for Arbejder- og Ungdomskampagnen i midten af september, hvor grundlaget diskuteres og endeligt vedtages. Afdelingerne bruger udkastet til grundlaget til at mobilisere til konferencen fra midten af august.

Den kommende ledelse må om dirigere de nationale ressourcer og "klæ" disse på til valgkamp", bl.a. gennem nedsættelse af et valgkampagne-sekretariat af professionelle og del-professionelle. - Et nationalt team, der politisk som organisatorisk arbejder helt frem til valgdagen.

Uanset hvilke initiativer der måtte blive taget, er det den kommende ledelses ansvar at forberede en selvstændig valgkamp med hvad dertil hører.

3. Diskussion af opbygningsarbejdet

I den kommende kongresperiode skal ledelsen sikre en prioritering af nye diskussioner om vores orientering i fagbevægelsen, erfaringerne med celleopbygning, samling af SAP'ere på arbejdspladserne, hvordan afdelingerne målrettet genoptager en "satsning på industrien", udvikler en plan for dette, samt reelt tager fat på at støtte vores faglige kammerater i deres konkrete arbejde.

Udover, at valgkampagnen lokalt skal bruges til at opbygge nye og styrke de nuværende SUF-afdelinger, skal der gennemføres særlige diskussioner med SUF med udgangspunkt i SUFs egne vurderinger af opbygningen i de seneste år. Begge organisationer må diskutere hvorledes, der kan udvikles et fælles opbygningsperspektiv. Disse diskussioner kan ikke afsluttes på kort tid, men skal indpasses i de prioriteringer begge organisationer lægger/har lagt for deres arbejde i efteråret og måske endda længere frem i tiden.

Med udgangspunkt i Kvinderesolutionen skal SAP's kvindearbejde tages op til diskussion. Hvordan forankrer vi resolutionens tanker i organisationen, hvilke konkrete skridt skal afdelingerne tage og hvordan udvikler vi det kvindearbejde vi er involveret i idag?

Det skal diskuteres, hvordan vi fastholder og udvikler SAP som en national organisation, dvs. hvordan vi opbygger afdelinger udenfor Københavns- og Århus-området.

4. Opbygningen af en ny ledelse

Foretningssudvalg og HB skal stadig lede en national organisation, men prioritere anderledes, således at der i højere grad bliver tale om at diskutere partiets arbejde og problemer, der hvor partiet er. HB og FU skal udføre sit arbejde i tæt forbindelse med SAP-Kbh. og SAP-Århus.

HB-møderne skal tage varige skridt i partiopbygningen på hvert møde. Det være sig politisk gennem

Vedtagelser/udtalelser om politiske delspørgsmål som

udviklingen i Sovjetunionen, miljøpolitik, prprgr-matisk vurdering af VS el. lign. Og der være sig på det organisatoriske område, arbejdet i industrien, stillingtagen til de "faglige hovedspørgsmål", samt nationale prioriteringer ud over det faglige.

HB-udvalgene skal fastholdes, men der skal ske en justering på baggrund af erfaringerne i den forløbne periode.

Afdelingsbestyrelserne er en vigtig del af partiets kollektive ledelse. Dels er det dem, der har ansvaret for at partiets politik rent faktisk udføres og det er her, at medlemmerne først får ledelsesansvar for SAP. Derfor skal nationale kampanjer planlægges i samarbejde med de lokale bestyrelser, ligesom partiet må tage skridt, der sikrer, at "lokale aktivister" udvikler sig til at kunne se partiets arbejde i en helhed.

5. Interventionsarbejdet

Idag arbejder afdelingerne på mange forskellige områder. Kvindecæfer, miljøkamp, Sydafrika, flygtninge, international solidaritet osv.

I forhold til SAPs overordnede prioritering i de kommende måneder, valgkampen, skal vi inddrage dette arbejde som en del af valgkampen, dels gennem aktioner i valgkampen og des gennem at lægge vægt på disse spørgsmål i valgkampen, samt ved at udvikle delkampanjer på nogle af disse spørgsmål.

Det er nødvendigt for at styrke partiet, at afdelingerne udnytter de forskellige åbninger, der mere eller mindre tilfældigt opstår i de enkelte byer hvor vi er. Men udover de lokalt betingende interventioner skal følgende tre arbejdsområder prioriteres som nationale arbejdsområder med nationale koordineringer:

- det faglige arbejde,
- flygtningearbejdet/international solidaritet
- kvindearbejdet.

6. Forholdet til andre partier

SAP skal orientere sig mod det opbrud, der foregår fagligt og politisk i hele arbejderbevægelsen. Kravet om at "bryde med den borgerlige" står centralt overfor SD og SF, ligesom kravet om "brud med borgerlig politik" er væsentlige omdrejningspunkter for SAPs agitation og propaganda.

Overfor VS skal vi kritisere deres højredrejning, samt udvikle initiativer, der markerer, at SAP står for konsekvent afvisning af pakkeløsninger, arbejdsgivertilskud (grønne fonde) og nej til EF og NATO.

SAP skal nøje følge udviklingen i DKP og Sovjet, udvikle dialog med utilfredse medlemmer af DKP/-DKU, tage initiativer, der klart forklarer årsagerne til Sovjets og arbejderstaternes krise: Det manglende opgør med stalinismen, manglen på arbejderdemokrati osv.

I forholdet til RS har vi i den forløbne periode udviklet både et praktisk samarbejde på det faglige område og diskussioner med dem, dels i "Arbejder-solidaritet" og KK, dels som fælles afdelingsmøder. Denne udvikling skal fastholdes og gerne forstærkes, især i København og, hvor RS er stærkest.

7. Ekstraordinær kongres om valgopstilling og underskriftindsamling

Hurtigst muligt efter det kommende valg indkaldes en ekstraordinær kongres med dagsordenspunkterne: Valgopstilling og Underskriftindsamling. FU er ansvarlig for, at der udarbejdes forslag, der sendes ud til medlemmene uden at afvente HB-behandling.

Vedtagne enkeltforslag

Om medlemsbøger

Der indføres medlemsbog til partiet. Ethvert medlem af partiet modtager ved sin indmeldelse en medlemsbog med: Navn og adresse, indmeldelses-dato, love for SAP og 4. Internationale, som korte relevante oplysninger om SAP og 4. Internationale. Alle nuværende medlemmer modtager selvfølgelig også en medlemsbog. Bogen bør have samme format som f.eks. SiD's fagforeningsbog. På den første side (når man åbner bogen) bør der stå "Medlemsbog til Socialistisk Arbejderparti og 4. Internationale", samt 4. Internationales logo.

Om Partiets interne bulletiner

Det er vedtaget:

- at Hovedbestyrelsen pålægges at sikre, at IIB (Intern Informations Buletin - det er den gule) udkommer oftere og mere regelmæssigt, f.eks. fast den første uge hver måned.

- at Hovedbestyrelsen pålægges at forbedre informationen om, hvad der foregår i partiet og dets ledelse, bl.a. ved at udsende parti-rapporter og bearbejdede Hovedbestyrelses-referater i forbindelse med HB-møderne.

- at Hovedbestyrelsen pålægges at indføre en fast parti-spalte i Ugeavisen, som indeholder oplysninger om partiets aktiviteter, initiativer og kampanjer.

- at Hovedbestyrelsen pålægges at undersøge mulighederne for at etablere en "abonnementsordning" for alle medlemmer på Ledelsesbulletin.

- at Hovedbestyrelsen pålægges at undersøge mulighederne for en overflødigsgørelse af IIBD (International Intern Diskussions Bulletin - det er den grønne) ved, at alt egnet stof i denne offentliggøres, mens resten bringes i den gule IIB.

Rapporter om møder i 4. Internationale

Når SAP deltager i møder i Internationalen: International Eksekutiv-komite, det årlige europæiske ledelsesmøde i efteråret, Forenede Sekretariat og andre møder af lignende karakter, skal der udsendes skriftlig rapport til medlemmene om diskussioner, beslutninger og deltagernes politiske vurderinger. Det skal ske indenfor rimelig tid, normalt 2 måneder efter mødets afholdelse.

Rapporten om det seneste møde for de europæiske sektioners foretningsudvalg i november 1986 skal udsendes til medlemmerne hurtigst muligt, sammen med Ernest Mandels rapport fra mødet om

"Opbygning af revolutionære partier i en ikke revolutionær periode"

International diskussion

SAP skal i den næste kongresperiode påbegynde diskussionen om de spørgsmål, der allerede er til diskussion i 4. Internationale. Det drejer sig f.eks. om permanent revolution, arbejder- og bonderegeringer og opbygningen af revolutionære partier.

Den kommende hovedbestyrelse må lægge en nøjere plan for diskussionen. De konkrete forberedelse og prioriteringen af denne opgave skal afvente valgkampen og en ekstraordinær kongres om underskriftsindsamling/valgopstilling.

Om internationalt arbejde

I den kommende periode bør SAP prioritere følgende opgaver kraftigt:

1) Arbejdet for de flygtninge, som den reaktionære danske flygtningelovgivning har tvunget under jorden, gennem komiteen af samme navn.

2) Kampagnen for generelt amnesti til alle flygtninge.

3) Kampagnen mod racismen i alle dens former og afskygninger.

4) Kontakten med de forskellige revolutionære grupper af flygtninge, som det er formålstjenligt at føre en kammeratlig dialog med.

5) Støtte til udenlandske SAP-kammerater, både her og i deres hjemlande.

6) En øget indsats for at organisere det faglige arbejde på internationalt plan. Kampen mod den internationale monopol-kapitalisme må nødvendigvis føres af den internationale arbejderklasse i fælleskab, så kapitalisterne ikke kan spille det ene lands arbejdere ud mod det andets.

Før har arbejderne i de forskellige lande kæmpet mod hinanden i skyttegravene, nu kæmper de ofte mod hinanden ved samlebåndene, og kun en international politik og en international organisering kan ændre denne situation.

Ekstraordinær kongres om ny underskriftsindsamling

Det pålægges Hovedbestyrelsen, at indkalde til en ekstraordinær SAP-kongres senest 2 måneder efter afholdelsen af de kommende folketingsvalg. Formålet med den ekstraordinære kongres er at tage stilling til, om partiet skal igangsætte en underskriftsindsamling for igen at blive opstillingsberettiget til folketingsvalg, og i så fald hvordan en sådan kampagne skal gennemføres.

Opbyg parti i ungdommen Opbyg SUF

Angrebene på ungdommen sker her midt i 80'erne med fornyet kraft som en del af regeringens samlede strategi. Det betyder angreb på uddannelserne (såvel de faglige som folkeskolen, gymnasiet/HF og de videregående uddannelser), fortsat boligmangel, påny stigende ungdomsarbejdsløshed

og angreb på understøtelsen/dagpengesystemet m.m. Disse angreb rammer i særdeleshed arbejder ungdommen.

Regeringen svinger den store økse, men arbejderflertallene i kommunerne fører også kniven med skolenedlæggelser etc. De forstærkede angreb betyder at store grupper af unge marginaliseres - med truende perspektiver (jf. grønjakkerne). 80'ernes ungdomsgeneration orienterer sig til venstre, i meget høj grad mod SF. I ungdommens kampe er arbejder-ungdommens initiativer og organisationer rykket i centrum. Arbejderungdommens organisationer (f.eks. i det faglige ungdomsarbejde) er stadig intakte. Derimod er mange andre bevægelser f.eks. græsrodsbevægelser, som organiserede dele af mellem-ungdommen, gået tilbage. Det betyder ikke, at der ikke stadig sker vigtige radikaliseringer på afgrænsede spørgsmål - BZ-kampen, miljøproblematikken og aktiviteter blandt skoleelever som nogle eksempler. I det hele taget er ungdommen mindre fastlåst, går lettere i kamp og kan i højere grad rekrutteres på "hele det revolutionære program".

Det revolutionære arbejde blandt unge kræver anderledes måder at gøre tingene på end dem et parti tilbyder. Derfor opbygger vi Socialistisk Ungdomsforbund.

I den kommende periode stå flere ting centralt i opbygningen af SUF - og dermed SAPs ungdomsarbejde:

- Der faglige arbejde vil i efteråret blive domineret af spørgsmålet om uddannelserne, bl.a. i form af en LLO-kampagne. Her skal SAP være med til at støtte SUFs aktiviteter og tage propagandaen på spørgsmålet alvorligt. Den faglige ungdomsvinkel skal også føres frem blandt de ufaglærte, hvor emner som uddannelse og ungdomsløn er vigtige.

- Også planlægningen af andre aktiviteter (f.eks. anti-racistisk arbejde og international solidaritet) skal SAPs ledelser kontakte SUF for at opnå det maksimale samarbejde med og den maksimale opbakning bag SUF.

- En valgkamp, som tager ungdomsspørgsmålet reelt op og ikke bare er en SAP-kampagne med SUF som halehæng.

- En valgkamp bygget på vores øvrige aktivitet og kampagner - f.eks. påuddannelsesspørgsmålet.

- Klassekampen skal opprioritere ungdomsstoffet. Der skal udpeges en ansvarlig i redaktionen, som holder kontakt til SUF og skribenter fra SUF. KK skal bl.a. forholde sig til SUFs interventioner og aktiviteter - og andet ungdomsstof.

- SAPs nationale ungdomsansvarlige skal følge SUFs arbejde og være med til at reise ungdomsspørgsmålet bl.a. overfor afdelingene. Det betyder, at SUF-arbejdet skal indgå som en opgave i SAPs professionaliseringsplan med en reel prioritering af de opgaver, den ungdomsansvarlige pålægges.

Forudsætningen for at disse organisatoriske og politiske initiativer få nogen gennemslagskraft er, at der foregår en politisk diskussion af ungdommen/ungdomsarbejdet i SAP - og at aktiviteterne udføres lokalt i den enkelte afdeling.

Bagsiden fjernet – indeholdt flg. Elementer: Annonce for "Klædt på til krig" – et værk af Keld Jensen fra Socialistisk Arbejderforlag, samt indmeldelsesblanket, SAP-kontaktpersoner og annonce fra Klassekampen